

ת"פ 43182/02/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מואניס חאג' יחיא - כתב האישום בעניינו בוטל, שריף חאג' יחיא, וסאל חאג' יחיא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 43182-02-14 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא ואח'

בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אורית קליינפלד

נגד

1. מואניס חאג' יחיא - כתב האישום בעניינו בוטל

2. שריף חאג' יחיא

3. וסאל חאג' יחיא - הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד חיים שוורצברג

גזר דין (נאשמים 2 ו-3)

1. ביום 11.6.15, הורשעו הנאשמים 2 ו-3 (להלן - **הנאשמים**), על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן המייחס להם שני אישומים שעניינם העסקת תושב זר שלא כדין. על פי כתב האישום המתוקן, ניהלו הנאשמים, שהינם בעל ואשה, בצוותא מרכול בטייבה (להלן - **העסק**), אשר רשום בבעלות נאשם 1. לפי האישום הראשון, ביום 31.1.13 בשעה 11:20 העסיקו הנאשמים במחלקת הבשר בעסק שני תושבי אזור בלא שהיו בידיהם אישורי שהייה ותעסוקה בישראל. לפי האישום שני, ביום 28.3.13 בשעה 10:30 העסיקו הנאשמים במחלקת הבשר בעסק תושב אזור בלא שהיו בידי אישורי שהייה ותעסוקה בישראל. הנאשמים, איפוא, הורשעו על פי הודאתם בשתי עבירות של העסקת תושב זר שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

לא היתה הסכמה בין הצדדים לענין העונש ולבקשת ב"כ הנאשמים נדחה הדיון לצורך שמיעת הטיעונים לעונש.

2. ביום 14.10.15 נשמעו הטיעונים לעונש, כאשר בפתח הדיון הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון בעניינה של נאשמת 3 בלבד, לפיו עותרים הם במשותף להטיל עליה עונש מאסר על תנאי. לגבי נאשם 2 טענו הצדדים באופן חופשי.

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערך החברתי המוגן בעבירה של העסקת תושב זר וטענה כי הנאשמים ביצעו את העבירות מתוך אינטרס כלכלי מובהק, כאשר מדובר בהעסקה זולה של תושבי האזור המעמידה בסיכון בטחוני את כלל הציבור במדינה. לענין מדיניות הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי עבירות הסעה, העסקה והלנה של שוהים בלתי חוקיים ראויים לענישה של מאסר בפועל, ולו לריצוי בעבודות שרות, גם כאשר מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי. לאור פסיקה אליה הפנתה, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר. התובעת הפנתה לעברו של נאשם 2 הכולל הרשעה אחת משנת 2006 בגין העסקת תושב זר (אותו תושב זר שהועסק על ידו באישום מס' 1) והפרעת שוטר. בגין הרשעה זו הוטל עליו עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שרות. עוד הפנתה לכך כי לאחר שהנאשמים נחקרו במשטרה אודות ארוע ההעסקה נשוא אישום מס' 1 הם שבו וביצעו עבירה זהה כחודשיים לאחר מכן, כאמור באישום מס' 2. אף כי שני הנאשמים ביצעו את אותן עבירות, הרי לאור עברו של נאשם 2 יש מקום לערוך אבחנה ביניהם. על כן, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שרות לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

4. ב"כ הנאשמים הדגיש את הודייתם בכתב האישום המתוקן, חרטתם ונטילת האחריות מצידם. לדבריו, מדובר בנאשמים נורמטיביים, אשר מעבר להרשעתו של הנאשם משנת 2006 (בגין ביצוע עבירות בשנת 2003), לא הסתבכו עם החוק. הסניגור הציג מסמך לפיו אחד מהשוהים הבלתי חוקיים שהועסקו על ידי הנאשמים כנזכר באישום מס' 1 קיבל היתר כניסה לישראל (נע/2), עובדה המוכיחה כי אינו מהווה סיכון לבטחון המדינה. עוד הגיש לעיוני הסניגור היתר מיום 22.3.15 שניתן לנאשמים להעסיק עובדים פלסטינים, ואולם על פי האישור, העסקת הפלסטינים כפופה להוראות כל דין (נע/1). ב"כ הנאשמים טען כי נוכחותו של נאשם 2 חשובה בעסק ועל כן, עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות יביא לפגיעה בפרנסת המשפחה. על כן, עתר לגזור עליו עונש מאסר על תנאי בלבד. לחילופין, ביקש להסתפק בתקופת מאסר מינימלית לריצוי בעבודות שרות.

5. הנאשמים בדברם האחרון סיפרו על משפחתם הנורמטיבית ועל ילדיהם שרכשו השכלה גבוהה ועוסקים בעבודות מכובדות.

6. נקודת המוצא היא כי המעסיקים, המסיעים והמלינים שוהים בלתי חוקיים פוגעים פגיעה ישירה בזכותה של המדינה לפקח על הבאים ונכנסים בשעריה. כפועל יוצא מכך, פוגעים אותם נאשמים בבטחון הציבור ובבטיחותו, שכן בידוע הוא כי לעיתים קרובות מאוד, יש מבין השוהים הבלתי חוקיים המנצלים שהותם בארץ לביצוע עבירות בטחוניות ועבירות פליליות. על כן, מובנת מגמת ההחמרה בפסיקה, הקוראת להטלת עונשי מאסר, ולו לריצוי בעבודות שרות, על מי שמעסיק תושבי אזור ללא אישורי שהייה והעסקה (ראה רע"פ 3173/09 פראג'ין נ' מדינת ישראל (5.5.09) בפסקאות י"א-י"ב).

עוד יש לזכור ולהזכיר, כי בדרך כלל המניע לביצוע עבירת העסקת תושב זר הוא מניע כלכלי, שכן הנאשמים בוחרים להעסיק כוח אדם זמין וזול על פני העסקת אזרחי המדינה. בכך, מעדיפים הנאשמים את האינטרס הכלכלי האישי שלהם על פני האינטרס הציבורי, תוך סיכון בטחון הציבור.

7. אכן, מנעד הענישה בעבירת העסקת שב"ח רחב וניתן למצוא גזרי דין בהם נקבע הרף התחתון של מתחם העונש ההולם כמאסר על תנאי בלבד (או מאסר על תנאי לצד צו של"צ) (ראה, למשל, 5861/11 דניאל נ' מדינת

ישראל (18.8.11); ת"פ (כ"ס) 39130-07-12 מדינת ישראל נ' עיראקי (16.12.14); ת"פ (כ"ס) 64238-01-14 מדינת ישראל נ' ברנגולה (29.3.15); ת"פ (כ"ס) 41179-05-10 מדינת ישראל נ' סולטאני (17.4.13).

8. ואולם, בנסיבות ביצוע העבירות במקרה שלפנינו אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שרות לבין 12 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

הנאשמים העסיקו מספר שוהים בלתי חוקיים (שניים באישום הראשון ואחד באישום השני), זאת להבדיל מהעסקת שוהה בלתי חוקי אחד. בכך, העצימו את פוטנציאל הסיכון לשלום הציבור ובטחונו; מדובר בשני מועדים נפרדים, בהפרש של חודשיים, בהם העסיקו הנאשמים את התושבים הזרים; מהטיעונים לעונש עלה כי ההעסקה נשוא האישום השני באה לאחר שהנאשמים נחקרו על ביצוע העבירה נשוא האישום הראשון; המניע לביצוע העבירות הוא מניע כלכלי; היתר הכניסה לישראל שהוגש לעיוני (נע/2) תוקפו הוגבל לתקופה שבין 18.6.15 ל-22.7.15, בין השעות 08:00 ל-22:00, למטרת "ביקור משפחה בחג", ועל כן, אינו מלמד על אישור שהייה והעסקה גורף שהוענק לתושב הזר הנזכר באישום הראשון.

בהידרשו למתחם העונש ההולם, כמו גם לענישה הראויה, קבע בית המשפט המחוזי מרכז בעפ"ג (מחוזי מרכז) 4640-03-11 **מדינת ישראל נ' שוואהנה (1.8.11) - "הלכה פסוקה היא כי מי שמעסיק שב"ח, במיוחד במשך מספר ימים בבית עסק ממנו הוא מתפרנס, דינו לרצות מאסר ולו בעבודות שירות"**. במקרה זה התקבל ערעור המדינה ונגזרו על המשיב, אשר הורשע על פי הודאתו בהעסקת שב"ח משך 5 ימים בבית קפה שבבעלותו, 3 חודשי מאסר בעבודות שרות.

9. בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מביאים אותי למסקנה כי הסדר הטיעון שהוצג בעניינה של נאשמת 3 סביר ועל כן, יש לאמץ. מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, אשר זוהי לה הסתבכותה הראשונה עם החוק. נאשמת 3 הודתה בביצוע העבירות, נטלה אחריות והביעה חרטה. משכך, והיות שמדובר בהסדר טיעון "סגור", יש לבחון אותו שלא על פי המבחנים הרגילים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין וכשמתחם העונש ההולם ברקע ההסדר.

10. לענין נאשם 2, הרי שבעברו הרשעה קודמת משנת 2006 בגין ביצוע עבירה זרה, בגינה ריצה 3 חודשי מאסר בעבודות שרות. אף בהינתן סעיף 19(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, לפיו אין להביא במנין השיקולים הרשעה קודמת שהתיישנה, הרי שאין מדובר בהסתבכות ראשונה של נאשם 2 עם החוק. תילקח בחשבון הודאת נאשם 2 בביצוע העבירות ונטילת האחריות. עוד תילקח בחשבון העובדה כי הטלת עבודות שרות על נאשם 2 לא תפגע, בהכרח, בפרנסת המשפחה, שכן הסדר הטיעון שהוצג בעניינה של נאשמת 3 מבטיח כי זו תישאר לעבוד בעסק בזמן שנאשם 2 ירצה את עבודות השרות שיוטלו עליו.

11. נוכח אלה, אני קובע כי עונשו של נאשם 2 ימוקם בתחתית המתחם.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2 -

א. חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שרות. נאשם 2 יבצע עבודות שרות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השרות, ובהתאם להסכמתו, ב"שווים", עתיר ידע 20, כפר-סבא; 8.5 שעות שבועיות, בימים א'-ה'; מפקח אחראי רס"ב אליעזר יעקב, טל' - 050-4062202.

על נאשם 2 להתייצב ביום 21.1.16 בשעה 08:00 ביח' עבודות שרות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שרות, ת.ד. 81 רמלה 72100.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ושווים החל ביום 1.2.16. לא ישולם תשלום במועד, יועמד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

נאשמת 3 -

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא תעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ו, 24 דצמבר 2015, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד דנית שושן, הנאשמים ובא כוחם.